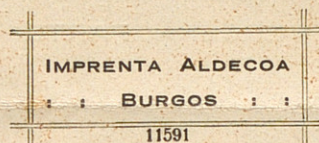

SOCIEDAD FILARMÓNICA DE BURGOS

AÑO XXIII :-: 1932 - 1933

CUARTETO AGUILAR

CONCIERTO NÚM. 234
28 DE ABRIL DE 1933

En el Teatro Principal

A las siete de la tarde

EL CUARTETO AGUILAR

Ecequiel Aguilar (laudín 1.º)
José Aguilar (laudete).

Elisa Aguilar (laúd).
Francisco Aguilar (laudón).

Esta notable agrupación musical es de pura estirpe española, por la nacionalidad de los jóvenes artistas que la integran, por los instrumentos que emplean y por la mayor parte de las obras que interpretan, dedicadas especialmente al *Cuarteto* por ilustres compositores.

El instrumento que manejan los hermanos Aguilar es el laúd, es decir, el instrumento que antaño tañeran nuestros trovadores por castillos y palacios. Abandonado durante muchos años, aquellos concertistas lo han resucitado y ennoblecido, modificándolo también en su construcción, y haciéndole más vario, después de múltiples y laboriosos ensayos. De esa manera nacieron sus *laudín*, *laudete*, *laúd* y *laudón*, similares al violín y viola los dos primeros, siendo los dos últimos octava baja del laudín y octava baja del laudete, respectivamente. Constituye, por tanto, la agrupación, un conjunto análogo al clásico cuarteto de cuerda, dentro, naturalmente, de sus peculiares recursos sonoros y de sus medios expresivos.

El éxito conseguido por el *Cuarteto Aguilar* fué completo, desde el primer instante. Ello les animó a salvar las fronteras, y el éxito continuó siendo su fiel compañero en largas *tournées* por Francia, Bélgica, Italia e Inglaterra. Los críticos musicales más exigentes, de aquellos países, encomiaron grandemente el mérito individual de los concertistas, a quienes consideran como técnicos perfectos.

Informaciones de la prensa norteamericana dan cuenta de sus triunfales expediciones por los Estados Unidos (adonde van casi todos los años), digno colofón de las realizadas por Europa y Sud-América.

Y lo más interesante y honroso para el *Cuarteto* ha sido el verse solicitado, con un carácter que puede considerarse pedagógico, por Universidades y Escuelas especiales, culminando entre estas solicitudes la de la Biblioteca del Congreso de Wáshington. Como brillante remate de su admirable actuación en aquel país, el *Cuarteto Aguilar* alcanzó la alta distinción de dar varios conciertos en la Casa Blanca, el palacio del Presidente de la República.

A nuestra Filarmónica (en la que los hermanos Aguilar cuentan con muchos admiradores y cordial y efusiva simpatía) viene el *Cuarteto* para actuar por décima vez.

PROGRAMA ⁽¹⁾

PRIMERA PARTE

- * *Las doncellas* (suite de danzas del ballet «Sona-tina»). E. HALFFTER.
Rigodón—Zarabanda—Giga—Fandango.

SEGUNDA PARTE

- * *Ocho piezas* STRAWINSKY.
Marcha—Vals—Polka—Andante—Española
—Balalaïca—Napolitana—Galop.

TERCERA PARTE

- * *Negresca* ELIZALDE.
* *Toccatina* F. AGUILAR.
La oración del torero. TURINA.
De Murcia. J. NIN.

Intermedios de 15 minutos.

(1) Tanto las transcripciones como las obras originales para laúdes que integran este programa, han sido dedicadas por sus autores al *Cuarteto Aguilar*.

(*) Primera audición en nuestra Sociedad.

NARCIS CARBONELL

Nasqué a Vila Bertràn (Prov. Girona) l'any 1888; cursà els seus primers estudis musicals amb els mestres Pere Saus, de Figueras i Cervera del Palau, de Compte de Perelada. Desde els 15 anys formà part de diverses orquestres com a flautista, formant part al venir a Barcelona de l'orquestra del Teatre Liceu, la Banda Municipal, Orquestra clàssica i Orquestra Pau Casals. Ha perfeccionat els seus coneixements d'harmonia amb el mestre Lamote de Grignon. Ha escrit sardanes, una d'elles en forma de poema, cançons, moltes transcripcions per a Banda, entre elles la Segona Simfonia de Beethoven. Les dos peces que avui donem a conèixer constitueixen una sèrie de petites peces per a quartet de corda, dedicades al "Quartet Asclepios". La seva obra musical està impregnada de classicisme amb matisos regionals i són d'una inspiració serena i juvenívola com hom pot apreciar sobre tot en l'"Scherzo". Malgrat ésser un autor contemporani la seva obra musical està perfectament enquadrada dintre de la harmonia clàssica sense deixar-se influenciar en cap moment per les modalitats tan discutides encara de la música moderna.

DARIUS MILHAUD

Aquest jove compositor francès (nasqué a Aix-en-Provence, el 4 de Setembre de 1892); és un músic, pel seu temperament i per llurs produccions, de avantguardia, malgrat haver tingut en sa joventut, època de la formació musical, mestres d'un classicisme tan evident com Lefèvre, Paul Dukas, Widor i d'Indy, entre altres.

Potser la seva vida inquieta, de gran dinamisme i variades activitats ha influït en ses obres musicals. A l'any 1919, el célebre crític Henry Collet, desde "Comedia", parlant dels músics moderns escribí una frase que arreu fou comentada... "els cinc russos i els sis francesos"; aquests eren Milhaud, Auric, Poulenc, Honegger, Durey i Tailleferre. Per aquest fet restà constituït el grup dels sis, tan comentat i elogiat, com discutit, en el món musical.

Aquest grup del sis, certament que no constitueix cap Escola, ni és comparable, baix aquest caire, als cinc russos, però segueixen una trajectòria per l'estil, que la inspira el seu declarat antiwagnerisme i antidebussisme, endintzant-se vers l'encar inexplorat terreny del politonisme.

La seva producció és molt nombrosa i bastant irregular i desigual; al costat de grans concerts hom hi troba defectes força remarcables. La modernitat i la renovació són per a Milhaud la base fonamental sobre la que es recolza tota la seva producció artística, tenint però sempre moments de perfecta inspiració, tant melòdics com harmònics, demostrant alhora la veritable inspiració d'un mestre de talent i coneixedor dels sons musicals, baix tots conceptes. El quartet que avui donem a conèixer n'és una prova palesa i en ell hom copsa tot seguit que, malgrat volguer fugir i blasmar de la tendència debussyniana, per sa factura i la seva armonització, és un quartet que Debussy potser no es negaria a signar. Cert és, que fou escrit l'any 1912 i desde aleshores ençà Milhaud ha evolucionat notablement.

Darius Milhaud és, en resum un dels músics francesos joves més coneguts i un sòlid prestigi.

CASAL DEL METGE

Agrupació Artística

PROGRAMA

de la vetllada de presentació
del quartet "ASCLEPIOS"

a un quart d'onze de la nit

24 de Març

MCMXXXIV

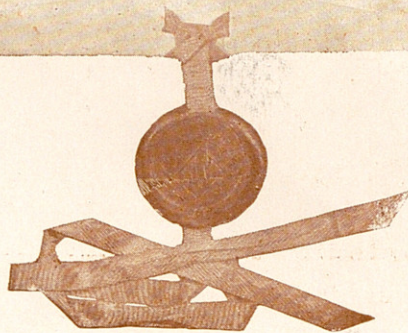
n nom de Deus Om
nipotent e de lo Cavay
lher Veguer nostiat

Los Immanuel Corachán
Mestre - iurgia. Ci dix.
Que sots mon guiatge se faea un quat
tet de corda e sa digui "Asclepiade",
e sia compost per lo fadrí - iurgia
Olivares e los fadrins - metges Rocha
Escardó e Franch e que per esplai e
complaença de los metges de la terra
nostrada, e en lhaoi de Sta Cecilia,
faean sempre troves e endrieses, fora
gitant de lhurs rimes los malfactors
de l'Art Gentil. ~

Barcelona III de Juny de 1909

Corachán

J. Guàrdia

El quartet "ASCLEPIOS" integrat pels companys

Dr. Rafael Olivares	Violí
Dr. Alfred Rocha	Violí
Dr. Guillem Escardó	Viola
Dr. Josep Franch	Violoncel

executarà el següent

PROGRAMA

Primera part

Quartet XVII

Mozart

Adagio-Allegro
Andante cantabile
Minuetto
Molto Allegro

Segona part

Primera Audició. Dedicats al quartet "ASCLEPIOS"

Tres peces per a quartet de corda

N. Carbonell

Moderato
Gavotta
Scherzo

Quartet I

Darius Milhaud

Rythmique
Intim continu
Grave soutenu
Vif, très rythmé

Tercera part

Quartet op. 96

Dvorák

Allegro ma non troppo
Lento
Molto vivace
Vivace ma non troppo

Farà la presentació del quartet "ASCLEPIOS"
el DR. M. CORACHÁN